

Ligeledes kan Kommunen straks og senere med 3 Aars Mellemtid forlange ny Takstation af enhver Ejendom, som den skønner i Fremgang, og til enhver Tid af en Ejendom, som den skønner i Tilbagegang.

Mod Forøgelsen af Kommunens Prioritet i passende rund Sum udbetaler Staten til Ejeren et til Forøgelsen svarende Beløb i kommunale Hypotekbeviser.

Viser Ejendommen Tilbagegang, kan Ejeren fordre affreven paa sin Prioritet til Kommunen et forholdsvis Udbrag paa Obligationens Beløb; men Kommunen kan da, om den skønner det hensigtsmæssigt, sætte Ejendommen under Administration, og Kommunen maa vedblivende betale til Statskassen den $\frac{1}{10}$ pCt., som tilkommer denne af det oprindelige Obligationabeløb.

Kommer Ejendommen atter i Fremgang, kan Kommunen efter ny Takstation forlange sin Prioritet forøget i Forhold, men Ejeren kan ikke erholde tilsvarende Udbetaling i Hypotek-Beviser af Staten, forinden Værdien af hans Ejendom i væsentlig Grad er forøget ud over sin første Takstation, og da kun med det Beløb, hvormed den ny 2den Prioritets Skatteobligation overstiger den oprindelige Skatteobligations Paalydende. Ejeren godtgør Kommunen de Udgifter, den har haft ved Administrationen og ved Indbetaling til Staten af $\frac{1}{10}$ pCt. af det oprindelige Beløb.

§ 15.

Deles en Ejendom i 2 eller flere Dele skal Kommunen have 2den Prioritets Skatteobligation i enhver af Delene, altsaa $\frac{2}{10}$ af de Takstationssummer, som enhver af Delene opnaar, og de respektive Ejere tilsammen af Staten have udbetalt saa meget i kommunale Hypotek-Beviser, som $\frac{2}{10}$ af de samlede ny Takstationsværdier overstige $\frac{2}{10}$ af den oprindelige Ejendoms Takstationsværdi.

Paa den paa den oprindelige Ejendom hvilende 2den Prioritets Skatteobligation affrives samtidigt et Beløb svarende til Formindskelsen af den $\frac{2}{10}$ Del af Ejendommens, ved den ny Takstation, nedsatte Værdi.

Samtlige Skatteobligationers Værdi afrundes opefter, saa at deres Paalydende bliver deleligt med Tallet 10 (ti).

§ 16.

Ved Udstykning af en Landejendom bliver den i § 8 nævnte Staten tilhørende Grundstatobligation at dele imellem Parcellerne i Forhold til det Hartkorn, der falder paa hver af Parcellerne. Ny Grundstatobligationer til Staten maa da udstedes for hver Parcel til Indfrielse af den oprindelige Obligation, men samtidigt afrundes opefter den enkelte Obligationens Paalydende, saa at den kommer til at staa i samme Forhold til Parcelens Værdi som den første Grundstatobligation stod til Hovedparcellen, hvorved Statens Andel i Ejendomsfremgang fikses.

§ 17.

Ved Forøgelse af Ejendomme, der efter de gældende Regler skulle paalignes Grund- eller Bygningsstat, forholdes med disse som bestemt i § 8, og ved Deling af en saadan Ejendom som i § 16 bestemt, indtil Lov vedtages, om i hvilket Forhold Grundstatobligationerne til Staten i Almindelighed skulle fastsættes i Forhold til Værdien af nye Bygninger for at sikre Staten passende Andel i Ejendommenes Værdiforøgelse.